

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Пазарджик , 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на петнадесети януари, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Стела Михайлова

като разгледа докладваното от Стела Михайлова Административно
наказателно дело № 20205220201253 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от **Г. И. Т.**, ЕГН ***** от гр.Пазарджик,
съд.адрес: гр.Пазарджик, ул.“П.М.“ №11, ет.2, офис 22 – адв.Сл.Димитрова
против Наказателно постановление №20-1006-001868 от 07.07.2020 г. на
Началник група в с-р ПП при ОД на МВР Пазарджик, с което на същия за
нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП е наложена **ГЛОБА** в размер на **2 000**
лева и **Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.**

Поддържа се, че обжалваното постановление е необосновано и
незаконосъобразно и се иска отмяната му, тъй като вмененото нарушение не
било извършено, тъй като жалбоподателят не бил управлявал МПС.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си поддържа
жалбата. Не сочи нови доказателства.

Ответникът по жалбата ОД на МВР Пазарджик, не изпраща
представител. Депозира писмено становище, в което поддържа, че НП като
правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Съдът като провери основателността на жалбата, прецени доводите на

страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, но по същество **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че на 01.06.2020 г. в 22.04 часа в гр.Пазарджик, на ул.“Ч.В.“ управлява МПС - л.а. “Р.М.” с ДК №..., лична собственост, като извършва следното нарушение:

1.Отказва да му бъде извършена качествена проба за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабр.№ ARDM-0193 в 23.10 ч. Издаден му е ТМИ №0060611, който водачът подписал и получил.

Въз основа на това е издадено обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на, показанията на свидетелите Б.Г.-актосъставител, А.Н. и писмените доказателства приложени по делото.

АУАН и НП съответстват на изискванията на ЗАНН, тъй като в тях ясно и точно е описано, дата, мястото на извършване на нарушението, начина на извършване и обстоятелствата при които е извършено.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Въпросната разпоредба предвижда ангажиране на административно наказателна отговорност и налагане на санкция на водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Съгласно разпоредбата на [чл.174, ал.4 от ЗДвП](#) редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество, се определя от министъра на здравеопазването, от министъра на вътрешните работи и от министъра на правосъдието. Съгласно чл.3а от Наредба №1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на

наркотични вещества или техни анализи/, при отказ на водача да бъде проверен с техническо средство установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване.

При тълкуването на горецитираната норма, съдът приема, че законодателната уредба изисква след отказа на водача да бъде изпробван с техническо средство да му бъде дадено предписание за лабораторно изследване. От волята на водача зависи дали ще получи талона, както и дали ще се подложи на такова изследване, като от поведението му ще се изведат основанията за носене на административно наказателната отговорност. Такова предписание следва да се даде на водача, а то се дава с издаването в негово присъствие на талон за медицинско изследване. Ако се приеме тълкуване в насока, че предписаното медицинско изследване, следващо отказа за проверка с техническо средство, няма отношение към понасянето на административно наказателна отговорност за самия отказ за проверка с техническо средство би се стигнало до нелогичната ситуация при отказ за проверка за алкохол с техническо средство и издадено и изпълнено от водача медицинско предписание, при което пробата за алкохол е положителна, на водача да бъдат съставени два акта и да бъде санкциониран два пъти - един път за първоначалния отказ от проверка за алкохол с техническо средство и втори път за управление на МПС след употреба на алкохол, установена с последвалото медицинското изследване. Не това според настоящия състав е имала предвид законодателната уредба и не това е тълкуването, което следва да се възприеме при нейния прочит. За нарушение по [чл.174, ал.3 от ЗДвП](#) водачът ще носи административно наказателна отговорност не само когато е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за алкохол, но едновременно с това бъдат изпълнени изискванията на Наредбата - дадено му е предписание за лабораторно изследване и въпреки това проверката за алкохол не е осъществена по причина, която може да му бъде вменена във вина.

Съгласно легалното определение дадено в §6, т.25 от ДР на ЗДвП

"Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

Възраженията на жалбоподателя са в насока, че не е имал качеството на водач на МПС, тъй като не е управлявал автомобила в момента на проверка.

Вярно е, че в момента, в който е поканен да даде проба за употреба на алкохол, жалбоподателят продължително време е седял в автомобила без да шофира, както се установява от показанията на свидетеля Т. и както е описано в НП.

Но също от показанията на свидетеля Т. се установява, че са отишли, за да извършат проверка по сигнал за опасно шофиране. На място са били разпитани свидетели, които са видели жалбоподателят около 22.00 ч. да управлява автомобила криволичейки по улицата и със спукана гума. Това е потвърждава и от представените по делото обяснения на Л.А. и В.Б. автомобила.

Тези обстоятелства дават основание на съдът несъмнено да приеме, че именно жалбоподателят е управлявал автомобила, както е посочено в НП в 22.04 ч., преди проверката, т.е. имал е качеството на "Водач" по смисъла на §1, т.25 от ДР на ЗДвП. В това му качество същият е бил поканен да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол, която проверка същият отказал, видно от показанията на свидетеля Т..

След неговия отказ, несъмнено неправилен, за установяване на наличие на алкохол, на водача бил издаден ТМИ, в който му е било указано да се яви в МБАЛ Пазарджик до 45 мин. от връчването на същия, за вземане на кръвна проба. Тези указания са съобразени с разпоредбата на чл.6, ал.6, т.2 от Наредба №1 от 19.07.2017 г., а именно до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо лабораторно изследване. Това е така, тъй като видно от ТМИ, същият е връчен на водача в 23,30 ч. на инкриминираната дата.

Следователно не е изпълнил и последващо предписание за медицинско

изследване по своя вина, което е видно от писмото от МБАЛ-Пазарджик“ АД, придружено от отговора на нач. на Спешно отделение в лечебното заведение /л.29 и 30/.

Предвид на това, настоящият състав намира, че жалбоподателят законосъобразно е санкциониран за нарушение на разпоредбата на [чл.174, ал.3 от ЗДвП](#), предвиждаща едновременно правило за поведение и санкция за неизпълнението му. Нормата на [чл.174, ал.3 от ЗДП](#) предписва задължително правило за поведение на водача за съдействие за проверката с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества, което жалбоподателят не е изпълнил и за което е законосъобразно санкциониран.

При определяне размера на санкциите наказващият орган се е съобразил с изискванията на чл.27 от ЗАНН за индивидуализацията на административните наказания като е отчетел, тежестта на нарушението, както и че нарушението е извършено за първи път.

При тези данни съдът счита, че санкциите определени съобразно императивните законови размери за съответното нарушение.

С така наложените санкции ще бъдат постигнати целите предвидени в чл.12 от ЗАНН и ще съответства на тежестта на нарушението.

По изложените съображения обжалваното постановление е обосновано, законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По делото е направено искане и от процесуалния представител на АНО за присъждане в полза органа на направените по делото разноски.

При този изход от делото, потвърждаване на НП, принципно ответната страна – ОД на МВР Пазарджик, би имала право на разноски. Искането на А.С.Г., в качеството му на пълномощник на директора на ОД на МВР Пазарджик, от която териториална структура е издаден фишът е направено в постъпило писмено становище по съществото на спора преди последното съдебно заседание, но същото следва да бъде отхвърлено.

Видно от представеното пълномощно пълномощникът А.С.Г. – началник сектор „ПП“ при ОД на МВР Пазарджик е лице с юридическо образование.

Отговорността за разноси е обективна и невиновна, като на репарирание подлежат само действително направените разноси, чието присъждане законодателят е предвидил. Единственото изключение, което законодателят предвижда, е в хипотезата на чл.78, ал.8 от ГПК, която гласи, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Нормата на чл.78 ал.8 от ГПК е процесуална и като такава е от публично-правен ред, визира изключение от общото правило за присъждане на разноските и според настоящия състав не следва да се тълкува разширително или да се прилага по аналогия и в хипотезите, когато страната по делото е представлявана не от юрисконсулт, а от други служители с юридическо образование по смисъла на чл.32, т.3, пр.2 от ГПК.

В конкретния казус директорът на ОД на МВР Пазарджик е бил надлежно представляван в АНП по пълномощие от началника на сектор „ПП“ при същата дирекция, което в случая е допустимо по силата на чл.32, т.3, пр.2 от ГПК във връзка с чл.17 ал.3 от АПК, като пълномощникът своевременно е направил искане за присъждане на юрисконосултско възнаграждение, а изходът на спора е благоприятен за представляваната от него страна, но липсва законово основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, тъй като ОД на МВР Пазарджик, не е бил представлявана от юрисконсулт, каквото е изискването на чл.78, ал. 8 от ГПК.

В този смисъл има достатъчно съдебна практика, а именно Решение №1739/17.02.2016 г. на ВАС по адм.д. №14713/2015 г., IV отделение, Решение №1141/03.02.2016 г. на ВАС по адм.д. №13808/2015 г., IV отделение, Определение №47/26.01.2017 г. на Административен съд София-област по адм.д. №62/2017 г., Решение №80/08.02.2017 г. на Административен съд София-област по адм.д. №1059/2016 г., Решение №2192/17.12.2019 г. на Административен съд Бургас по адм.д. №3049/2019 г. и др.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП №20-1006-001868 от 07.07.2020 г. на Началник група в с-р ПП при ОД на МВР Пазарджик, с което на **Г. И. Т.**, ЕГН

***** от гр.Пазарджик, съд.адрес: гр.Пазарджик, ул.“П.М.“ №11, ет.2, офис 22 – адв.Сл.Димитрова за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП е наложена **ГЛОБА** в размер на **2 000 лева** и **Лишаване от право да управлява МПС** за срок от **24 месеца**.

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноси в полза на **ОД на МВР Пазарджик**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Пазарджишкия административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____